

V e r e n i g i n g s n i e u w s

Verslag najaarsweekend

Najaarsweekend van de T.V.N. ter gelegenheid van het 125-jarig bestaan van de T.S. met als onderwerp: 'HPB en de Stanza's' gegeven door Michael Gomes.

Dit was om twee redenen een buitengewoon weekend: in de eerste plaats ging het weekend over de mystieke teksten van de Stanza's die HPB ons in *De Geheime Leer* heeft gegeven en in de tweede plaats werden deze Stanza's ons door Michael Gomes aangeboden op een totaal andere manier dan wij doorgaans gewend zijn. Geen lezingen, nee, Michael liet ons volkomen deelgenoot zijn in wat hij noemde 'een experiment om de intuïtie te doen ontwaken'. Zo had hij bij het opstellen van de stoelen te kennen gegeven dat deze in een kleine kring moesten staan en besteedde hij veel aandacht aan de inrichting van de zaal: zo eenvoudig mogelijk, niets mocht de aandacht afleiden van de mystiek van de Stanza's. Met zo'n 70 deelnemers, waaronder 5 Engelse leden, gingen we het experiment aan.

Zaterdagmorgen hield Michael een inleiding, die in het hierna volgende bijna in zijn geheel wordt gegeven:

'Eer aan de oprichters van de T.S. die ons inspireerden tot het werk. We zijn 125 jaar jong. Er komt een nieuwe uitdaging aan, een nieuwe cyclus. We komen in een totaal andere wereld dan we tot nu toe kenden. De idealen van de T.S. zullen we meer dan ooit nodig hebben.

Bij de oprichting van de T.S. waren er zoveel barrières: verschillen in kaste, ras, klasse en die moesten geslecht worden. Maar de wereld die in het verschiet ligt zal nog veel meer uitdagingen kennen. Zijn wij daar klaar voor? Als theosofen? Broederschap zonder onderscheid?! Deze idealen zullen meer dan ooit op de proef worden gesteld. Onze leringen bieden ons hulp om met de komende wereld om te kunnen gaan. Ons milieu wordt in toenemende mate verstoord, er komen klimaatsveranderingen, en zo meer. Wij moeten als een groep leren omgaan, waarbinnen harmonie heerst. Dan pas zijn we een kracht tot verandering. HPB zegt: 'Innerlijke harmonie is een eerste vereiste als we samen willen werken.'

Theosofen zijn bepaald geen gemakkelijke mensen om mee om te gaan. Toch ligt daar voor ons een uitdaging. Onze opdracht is in feite dienstbaar te zijn aan de wereld, zodat de mensheid het goede zal doen (to live to benefit the world). Is het mogelijk de leringen toepasbaar te maken voor de mensheid? Wijzelf zullen wat achtergrondkennis nodig hebben om te weten wat het werk inhoudt. In *'De Geheime Leer'* gaat het over het in alle eeuwigheid bestaan van de Ene Essentie, passief of actief. Er is niets anders, geen dualiteit! Dualiteit moeten we terzijde zetten. We moeten het ècht gaan begrijpen, intuïtief. Dan verandert je hele leven, want dan verdwijnt dualiteit, de verschillen tussen de heilige en de zondaar, voorkeur en afkeur. Deze twee dagen zullen we proberen deze Eenheid te

Agenda

maart 2001

- 3 Voorjaarsdag
Spreker:
Henk Spierenburg
Onderwerp: Subba Row
(meer informatie in dit Verenigingsnieuws)
- 10 Nationale studiegroep
Barborka "Het goddelijk plan" (Amsterdam)
- 31 Besturendag
(Amsterdam)

april 2001

- 7 Nationale studiegroep
"De Geheime Leer"
(Amsterdam)
- 19 t/m 22 Seminar met Helen Gething, "The secret of Self-Relisation".

mei 2001

- 19 Algemene Ledenvergadering
(Amsterdam)

juni 2001

- 9 Nationale studiegroep
Barborka "Het goddelijk plan" (Amsterdam)
- 12-16 Ancient Chinese spirituality with Prof. Brooks at the ITC
- 20-24 Religion Traditions of India with Prof. Brooks at the ITC

juli 2001

- 13, 14 en 15 Zomerschool
Diverse sprekers
(nadere mededelingen volgen)

oktober 2001

- 13 en 14 Najaarsweekend
(nadere mededelingen volgen)

V e r e n i g i n g s n i e u w s

benaderen, niet met onze ratio, maar intuïtief. Want dat instrument hebben we nodig bij onze volgende stap in de evolutie.

Kunnen we ons zelf terzijde stellen met onze conflicten en zien we wie we werkelijk zijn? De G.L. biedt ons een weg van ontkenning aan. We moeten ons denkvermogen verlokken tot deze Eenheid. Je kunt je denken wel stopzetten, maar in diepere lagen gaat het nog steeds door, de non-discursive thoughts. Als we ons denken helemaal stopzetten, wie zijn we dan nog? Zelfs mijn lijden is van mijzelf. Toch gaan we proberen dit allemaal terzijde te zetten om dieper te gaan. Het ego is een aap die zich door de jungle slingert, van het ene conflict naar het andere. Als je het bedreigt, dan vreest het voor zijn leven. Laat alles los. Blijf vanuit het Centrum kijken en vergeet dat jij er bent. Ieder moment is breekbaar en vlietend. Het denken wil deze rivier als het ware bevroren. Het denken ziet het *heden* altijd over het hoofd. De Tao ligt echter vlak voor je neus, binnen handbereik. Het NU wacht op ons, als een feestdiner. Maar alleen wijzelf kunnen gaan eten, niemand anders...

In de geest van de G.L. zullen we de Essentie benaderen. De Stanza's zijn leringen van een bepaalde school van esoterie die werden gebruikt om op te mediteren. 'Verblijf in DAT wat niet geschapen is.' Hoe ontsluiten we dat wat in ons is, wat niet geschapen is, dat in ieder atoom aanwezig is? Hoe kunnen we DAT ervaren? Wij zullen de komende dagen de Stanza's zo benaderen en gaan alleen door de eerste drie ervan heen. We

gaan niet in op Fohat, ronden e.d. We gaan ons zelf vertellen wat de Stanza's betekenen, uit *eigen* ervaring. Er is namelijk een probleempje: we denken dat het over *feiten* gaat als we de Stanza's lezen. Maar volgens Sankaracharia gaat de Vedanta helemaal niet over de schepping van de wereld, maar is de Vedanta ons gegeven om het bestaan van het Absolute aanmerkelijk te maken. Wij hebben die goddelijke afkomst gemeen, zo kunnen we toch een contact maken door alles wat overbodig is af te leggen. Wij zijn op zich een microkosmos. De eeuwigheid van de pelgrim is slechts een moment in de grote eeuwigheid en toch verspillen we zoveel energie aan tranen, aan piekeren. Maar de Ziener die die goddelijke werkelijkheid hebben ervaren, zeggen dat het vreugde is, gelukzaligheid, omdat je dan terugkeert naar het Ware Zelf. Wij moeten gaan leren van het goddelijke te houden dat in ieder en alles aanwezig is. Als je een hekel hebt aan iemand, heb je in feite een hekel aan jezelf!

We zullen de volgende werkwijze volgen: we lezen eerst een vers, daarna volgt er wat commentaar van HPB, vervolgens lezen we het vers opnieuw, daarna zijn we een poosje stil en laten we onze indrukken opkomen. Luister naar het geluid dat uit de Stanza opklinkt en laat je niet afschrikken door het Sanskriet. Dat is bedoeld om iets in je op te roepen. Sanskriet-woorden werden vroeger als heilig beschouwd en deze mochten alleen maar door bepaalde mensen worden uitgesproken. Na dat ogenblik van

stilte lees ik het vers *nóg* een keer en dan gaan we samen delen wat er in ons op kwam. Zo leren we van elkaar.'

Michael sluit zijn inleiding af met een christelijk gebed en zegt dan nog: 'Deze eeuw is een keerpunt volgens HPB. Als de T.S. nú niet slaagt in haar werk, verandert de wereld voor ons in een hel! Slaagt het wèl, dan komen we in een totaal andere, vredige wereld. *Wij moeten de kans grijpen, het licht vinden en verspreiden. Waar gaat het in het leven ècht om?*'...

Wat nu volgt, is niet een letterlijk verslag van wat er is gezegd en niet gezegd, maar een eigen impressie van wat er gebeurde gedurende onze verdieping in vers na vers van Stanza 1,2 en 3.:

'De eeuwige moeder had, gehuld in haar immer onzichtbare gewaden, wederom gedurende zeven eeuwigheden gesluimerd.'

'De tijd was niet, want hij lag in slaap in de oneindige schoot van de duur'...

'Duisternis alleen vulde het grenzeloos al, want vader, moeder en zoon waren wederom één en de zoon was nog niet ontwaakt voor het nieuwe wiel en zijn pelgrimstocht daarop'...

Het is voor ons moeilijk om de 'grasping mind' niet tussen beide te laten komen. We willen zo graag het Onnoembare en het Ondenkbaar, het 'Niets was' ('Not was' in de Engelse versie!), benoemen, begrijpen en naar onze wereld van het bekende

V e r e n i g i n g s n i e u w s

toehalen. We stellen vragen, zoeken vergelijkingen, bedienen ons van symbolen, maar dat wat voorbij woorden en denken ligt is 'Niet dit-niet dat. Niet(s) was'...

Bij elk vers hernieuwen we ons pogen om het onvatbare te vatten, er nieuwe woorden aan te geven, onze hersens kraken, we raken verward. En dat is een goed teken! Want: 'Niet dit- niet dat. Niet(s) was.'...

Vers 9 van Stanza I eindigt met een vraag:

'Maar waar was de Dangma, toen de Alaya van het heelal in Paramartha was en het grote wiel Anapadaka was?'

We kunnen deze vraag gebruiken als een soort koan, zoals die welke men ook in de Zen-traditie pleegt te gebruiken.

J. Krishnamurti heeft gezegd dat we door ontkenning van het brein-denken leren het werkelijke te zien. Wij denken dat dat tot niets leidt en dat we dan in een vacuüm terecht komen.

Achter Licht bevindt zich Duisternis en Duisternis kunnen we alleen zien als we ons kenvermogen achter ons laten en er boven uitstijgen. In Leegte kan ware visie en verlichting plaats vinden. Dan is het denken in volkomen rust. Duisternis komt vòòr Licht! Dit is diep mystiek.

In Stanza II komt ook weer een vraag voor:

'Waar was de stilte? Waar de oren om haar waar te nemen?'
en dan volgt er op:

'Nee, er was noch stilte, noch geluid; niets behalve onophoudelijke eeuwige adem, die zichzelf niet kent.'...

Je voelt je omgeven door een diep mysterie waaraan geen woorden te geven zijn. Het brein-denken dat voortdurend bezig is, heeft plotseling geen oplossingen voor dit raadsel. Het stopt zoals een trein stopt doordat er aan de noodrem wordt getrokken. We kunnen ons mis-schien bedienen van paradoxen, maar het mysterie blijft en je voelt je er door omringd en in opgenomen, alsof je onderdeel uitmaakt van dat mysterie. Ieder van ons is een unieke uiting van dat mysterie en heeft zijn eigen unieke plaats in dat Ene. Als je dat door en door beseft, niet met je brein, maar met iedere vezel van je wezen, dan is liefde daar! Dan is er geen afgescheidenheid, maar eenheid en broederschap. De 'ander' is dan 'jij'. En dan beseft je ineens dat ieder individu zijn eigen unieke weg heeft te gaan, en dat niemand hem daarin mag hinderen...

Ook als je Ruimte-Tijd benadert met een lege geest en leest dat Ruimte-Tijd zich splitst en Beweging voortbrengt, houd je je adem in. Hoe kan dat wat één is, het vele worden zonder iets van buiten af? Daar heb je toch altijd twee voor nodig? In onze ogen is dat een absolute must!

Wij zijn gewend te denken dat we van buiten naar binnen kijken, maar we moeten leren inzien dat het net andersom is. De buitenwereld is een projectie van ons innerlijk en er zijn geen twee mensen te vinden die de wereld op dezelfde manier bekijken.

In ieder individu is een verlangen om te bestaan en elk

individu is een afspiegeling van het goddelijke idee. Alles is bezig zichzelf uit te drukken! En toch zijn wij zo dikwijls bezig om in te grijpen en juist dat veroorzaakt ziekte!

De Stanza's zijn een vorm van meditatie, om voorbij het denken te komen, voorbij beperktheid, begrenstheid. Om er een echt gevoel van te krijgen. Alles wat we *niet* zijn voorbij begrenstheid. Wij zijn als kleine kinderen, we willen dit niet en dat niet en toch is het goed voor ons. Wij willen niet zien: Niet(s) was: Not was.

Het maakt niet uit of je weet waar de Stanza's vandaan komen en wie ze heeft gemaakt. Als je er meditatie mee omgaat, zullen ze hun werk doen en het bewustzijn veranderen. Door middel van de Stanza's wordt je aandacht op het Absolute gericht. Je zult het Mysterie tegenkomen dat je omringt en merken dat het brein-denken voor dat Mysterie geen oplossingen heeft. Misschien leer je dan om in de Stilte te verwijlen...

Femmie Rietdijk-Liezenga

3 maart 2001 Dag met Henk Spierenburg over Leven en werk van T. Subba Row

Tallapragada Subba Row werd geboren in het Godivari district aan de Coromandel kust in India op 6 juli 1856. Zijn familie was lid van de Niyogi sekte van de Smarta Brahmanen. Dit betekent dat zij waren verbonden met het Sringeri klooster. Over de abt ten tijde van het leven van Subba Row

V e r e n i g i n g s n i e u w s

schrijft H.P. Blavatsky dat deze een ingewijde was. Subba Row had een briefwisseling met de abt over een document in het Senzar.

Tijdens zijn opleiding bleek zijn buitengewone intelligentie. Zo vinden wij in de aantekeningen van het Madras Presidency College, waar hij in 1876 de titel Bachelor of Arts verkreeg: 'Heeft een aantal punten verdiend die niet vaak zijn behaald in de geschiedenis van de universiteit.'

Nadat hij een tijd had gewerkt als griffier van de rechtbank te Baroda, keerde hij terug naar de

universiteit om in 1880 de titel Bachelor of Laws te verkrijgen. Daarna werd hij advocaat.

Tijdens zijn lidmaatschap van de Theosofische Vereniging werd zijn ontzagwekkende kennis van het Hindoeïsme duidelijk. Naast de bekende lezingen over de Bhagavad Gita heeft hij ons een aantal artikelen nagelaten die een heel bijzonder licht werpen op zowel het Hindoeïsme als de Advaita Vedanta daarin. Bovendien brengt hij dit in verband met de theosofie op een wijze die later nimmer geëvenaard is. H.P. Blavatsky beschouwde hem als haar gelijke

in de Vereniging, een eer die niemand van de andere leden ooit te beurt is gevallen.

Tijdens de lezingen die op 3 maart 2001 gehouden zullen worden komen al deze aspecten ter sprake. Bij de lezingen behoort een uitgebreide hand-out die ter plaatse zal worden uitgereikt.

Een vergelijking met het werk van H.P. Blavatsky en latere theosofische voorlieden zal enig licht werpen op de bronnen die zij gebruikten.

Leid mij uit het Onwerkelijke
naar het Werkelijke.
Leid mij uit de Duisternis
naar het Licht.
Leid mij uit de Dood
naar de Onsterfelijkheid.

Uit: *Aan de voeten van de Meester*

Door diverse omstandigheden is Theosofia nummer 6 van 2000, het decembernummer, ongeveer een maand te laat verzonden. Hiervoor onze welgemeende excuses.